

N:o 170.

Af herr **P. Andreasson** m. fl., *angående utgörande af landstingsskatt för jordbruksfastighet, för hvilken bevillning ej erlägges, m. m.*

Under de senare åren ha allt allmänne och allmänne klagomål försports deröfver, att till statsverket indragna samt utarrenderade boställen icke påföras landstingsskatt, ehuru kommunalskatt påföres samma egendomar efter dem åsatt taxeringsvärde. Landstingsskatten är ju i sjelfva verket icke annat än kommunalskatt, fastän kommunen, här landstingsområdet, är större.

Då nu t. ex. i vårt län, Bohus län, landstingsskatten utgår med 50 öre för hvarje bevillningskrona och uppgår till nästan hälften (cirka 75,000 kronor) af hela landstingets inkomster (cirka 175,000 kronor) under det statsdomänerna, hvad mantal angår, uppgå till något öfver $\frac{1}{10}$ af hela landstingsområdets i mantal satta jordbruksfastighet, så framgår häraf, att detta är för Bohus län ingen oviktig sak. Då nu landstingets utgifter hufvudsakligen utgå till sjukvård, döfstümmeskolebyggnader, undervisning af olika slag, till samfärdselns förbättrande och andra allmänna nyttiga angelägenheter, hvaraf kronoarrendatorer och deras underhafvande hafva samma fördel som andra länets inbyggare, torde det vara sjelfklart, att detta missförhållande tarfvar en rättelse. Samma sakförhållande torde nog ega rum i rikets öfriga län.

Saken har ock förr varit föremål för Riksdagens behandling, ty 1888 väckte J. Rundbäck motion i enahanda syfte; men fastän motionen tillstyrktes af lagutskottet och bifölls af Andra Kammaren, förföll frågan genom Första Kammarens afslag.

På grund af hvad ofvan anförts och med hänvisning till J. Rundbäckes motion och lagutskottets utlåtande n:o 45, 1888, bedja vi vördsamt få föreslå:

att Riksdagen ville i skrifvelse anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana ändringar i gällande lagstiftning, att jordbruksfastighet, för hvilken bevillning ej erlægges, skall påföras landstingsskatt efter det belopp, som, derest bevillning för fastigheten skulle utgå, på grund af taxeringsvärdet mot sådan bevillning svarar, hvaremot inkomst af arrende för sådan fastighet ej skall vid åsättande af landstingsskatt tagas i beräkning.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 januari 1896.

Pehr Andreasson.

Hans Holmlin.

J. A. Johansson
i Bastholmen.

A. Emil Baaz.

Carl G. Grundell.
